

Elostirion

Nummer 77

"Praeterea censeo Gondorinam esse delendam"

Redaktionellt

Elostirion

c/o Lennart Jörelid
Stenåsvägen 3
435 41 Mölnlycke
et@mithlond.se
Upplaga: 90

Redaktion & insänt material

✉ et@mithlond.se
✉ För insänt material ansvaras ej.

Ansvarig Utgivare

Turgon, Mithlonds Regent
Reimar Schmidt

Kommande ET

Nästa manusstopp är 2006-02-15, med temat "Mithlonds struktur". Ett nummer med info om föreningen Mithlond och dess ordnar, lag, praxis och struktur.

Ur Grå Rådets loggbok:

Mithlonds Regent och Grå Råd kungör härmed att följande beslut av vikt har fattats hittills under Mithlonds år 25. På möten diskuterade ärenden av vikt meddelas också. På alla möten diskuteras och beslutas en mängd ärenden av mer administrativ karaktär. Dessa meddelas dem de berör via palantirbrev vid behov.

Rådsmöte 1 (mars)

Rådet konstituerade sig enligt följande:

- ✉ Rådets Ständige Sekreterare: Fimbrethil
- ✉ Drots: Tar-Palantir
- ✉ Utrikeskansler: Raniel
- ✉ Galathilions representant: Fimbrethil

Rådet utsåg Yelinwë till att motta Galathilions Orden på Nyår.

Följande diskuterades:

- ✉ - Elostirion

Rådsmöte 2 (mars)

Följande diskuterades:

- ✉ Inbyggarna och deras intressen i Mithlond
- ✉ Bohusriksmötets struktur och Ordensutdelningar på Bohus
- ✉ "Skeppsbyggarorden"

Rådsmöte 3 (april)

Följande diskuterades:

- ✉ Riksmöten - Tingsmästaren var kallad av avlägga rapport
- ✉ Aelindurs vänskapsfond
- ✉ Lotsämbetet - Lotsen har tankegångar om ämbetets utveckling

Rådsmöte 4 (juni)

Följande diskuterades:

- ✉ Klenoderna - en generell översyn av Mithlonds klenoder håller på att göras.

Rådsmöte 5 (augusti)

Rådet beslutade att lokalavgift för Riksmöte betalas av Mithlond, efter ansökan som inkommit senast 1 månad innan och som Rådet bifallit.

Rådet beslutade att Spirea skall vara Vänskapsfondens förvaltare, till Rådet framlägga inkomna förslag och verkställa Rådets beslut.

Rådet beslutade att berika Mithlonds ceremoniella hierarki genom att stadfästa Mithlonds Grå Eminensers officiella status.

Följande diskuterades:

- ✉ Ämbetsordningen
- ✉ Mithlonds Web

Rådsmöte 6 (sept)

Rådet utsåg Fredegar till att motta Galathilions Orden på Höstgillet.

Rådet utsåg Häxmästaren till ny Skrivare efter Cirieth, som avgått på egen begäran.

Rådet beslutade att sponsra en fest (den 15 oktober) för de som är med och vårdar och utvärderar efter Höstgillet

Rådet beslutade att, efter bedömning av inkomna förslag, kalla "skeppsbyggarorden" för Nimloths kvist.

Följande diskuterades:

- ✉ Lotsämbetet och dess utveckling. Lotsen var kallad och framlade sina idéer.
- ✉ Höstgillet

Rådsmöte 7 (sept)

Följande diskuterades:

- ✉ Samtliga inbyggare diskuterades, i synnerhet de som vi inte hört av på ett tag eller som nyss har glidit ifrån Mithlond.

Rådsmöte 8 (oktober)

Rådet beslutade att dela ut Nimloths kvist till Erik Andersson

Följande diskuterades:

- ✉ Heraldikerämbetet
- ✉ Ämbetsordningen
- ✉ Elostirion

Rådsmöte 9 (november)

Rådet beslutade att utse Tar-Atanamir till Heraldiker.

Följande diskuterades:

- ✉ Mithlonds Ordnar
- ✉ Kommande höstgillen och Jubelhöstgillet

Rådsmöte 10 (dec)

Följande diskuterades:

- ✉ Mithlonds stämma
- ✉ Ämbetsordningen

Mithlonds Grå Råd avser fortsättningsvis att kontinuerligt informera i Elostirion om beslut och diskussioner av vikt.

För Mithlonds Regent och Grå Råd,

Tar-Palantir, Drots

Calenestel Ondolinde

Calenestel är en alvman som helt klart spänner sin båge och siktar högt!

*Hans livsuppgift är att störta mörkrets makter och att finna sig en alvmö med stor visdom och fångat stjärneljus i håret:
- Ja, jag tänker på äldre alkvinnor berättar han för ETs utsända.*

Den stolte noldokrigaren Calenestel av Gondolin låter oss veta att hon inte får vara dum, oerfaren eller rundörad om hon skall fånga hans stolta blick.

”Till dess att jag finner den rätta skall jag ägna mig åt att finna de förlorade Sillmarillerna så jag kan fästa dem vid hennes panna” fortsätter han och ler, väl medveten om sin charm, in i kameran.

Vi önskar honom lycka till med sitt uppdrag att finna både juveler och kvinnor på Midgårds stränder.

Faktaruta: Calenestel Ondolinde

Namn	Calenestel
Längd	180 cm
Födelseort	Tirion i Valinor
Födelsedatum	Under trädens ljus
Ambitioner	Att besegra mörkret och finna Silmarillerna
Turn-ons	Spetsiga öron och stjärneljus, gärna i kombination
Turn-offs	Ondska och kalla fötter
Detta är jag stolt över	Mitt bidrag till störtandet av Midgårds två största onda härskare

Mithlonds Regent och Grå Råd kallar härmed alla inbyggare till

Lagtima stämma 2006

- ☛ Datum: 12 Februari 2006
- ☛ Tid: 13.00
- ☛ Plats: Cybergymnasiet, vid Järntorget

Inbyggare uppmanas att senast 13 januari 2006 inkomma med motioner till Grå Rådet. Fika kommer att serveras på stämman.

Väl mött!

Mithlonds Grå Råd

Mithlonds Regent och Grå Råd tillkännager

Kungörelse

Inför allt Mithlondrim göres härmed veterligt och kunnigt att Mithlonds Grå Råd efter moget övervägande såsom Heraldiker antagit den hedervärde inbyggaren

Tar-Atanamir

Mithlonds Grå Råd tackar samtidigt Mithlonds tidigare Heraldiker, den hedervärda inbyggarinnan Taurrohir, för fullgjort värv.

Deras Eglerio!

Mithlonds Grå Råd

Mithlonds Lotsämbete tillkännager

Kungörelse

Under Dryckesgilletts Riksmöte invigdes fyra nya inbyggare. Dessa var:

- ☛ **Ethuil Fanulios.** Som gåva gav Ethuil sitt mycket gamla baner, som har funnits i hennes ägo sedan urminnes tider.
- ☛ **Miauwë.** Hon skänkte Mithlond en joint med kattgräs (lika bra att säga att den egentligen innehöll Earl Grey te så undviker vi olyckliga spekulationer).
- ☛ **Smultron Took.** Som gåva gav hon Mithlond en sång som hon själv hade skrivit.
- ☛ **Pearl Took.** Hon gav Mithlond som gåva tryfflar som hon själv hade gjort. (Mycket goda; receptet kommer att återges i ET med temat "Midgårdar mat").

De nya hedervärda inbyggarnas Eglerio!

Mithlonds Lots,

Melörë

Ordens-info

Turgon, Mithlonds Regent och Ordensmästare för Laurelins Orden, önskar städe påminna inbyggarna om att det står varje Inbyggare fritt att till ordensmästarna inkomma med förslag på förläningar av Mithlonds ordnar.

Laurelins- och Telperions ordnar utdelas normalt vid Nyårsfesten, Bohus picknicken och Höstgillet. Galathilion utdelas vid Nyårsfesten och Höstgillet. Utdrag ur Mithlonds Ordensstadgar:

Envar inbyggare av Mithlond har rätt att lämna förslag till Ordensmästaren om vem som kan tänkas vara värdig att upphöjas inom Orden.

☛ **Kriterier för Telperions Ordens utdelande.** Telperions Orden utdelas när Ordensmästaren så påbjuder. Ordensmästaren äger rätt att utdela Orden genom ombud. Orden utdelas till den eller de inbyggare som utmärkt sig genom konstnärlighet, kamratskap eller stämningsskapande i Mithlond. Ordensmästare är Vardamir.

☛ **Kriterier för Laurelins Ordens utdelande.** Laurelins Orden utdelas när Ordensmästaren så påbjuder. Ordensmästaren äger rätt att utdela Orden genom ombud. Orden utdelas till den eller de inbyggare som utmärkt sig genom hårt och långvarigt arbete under en längre tid i Mithlonds tjänst. Ordensmästare är Mithlonds Regent, Turgon.

☛ **Kriterier för Galathilions Ordens utdelande.** Galathilions Orden utdelas två gånger per år, på nyåret och på Höstgillet. Endast en inbyggare kan vara Mithlonds Ringbärare åt gången. Ordensmästaren äger rätt att utdela Orden genom ombud. Orden utdelas till den inbyggare som arbetat exceptionellt väl under de senaste sex månvarven, och som Mithlond på detta sätt vill uppmuntra till att fortsätta arbeta lika hårt det kommande halvåret. Grå Rådets representant för Galathilions orden är Fimbrethil.

Kommande höstgillen

Under decembers riksmöte beslutades tema för de kommande tre höstgillena.

☛ Höstgille XVI (2006 U.T.)

För att ladda upp ordentligt beslutades att nästkommande höstgille skall fokusera på mysighet och umgänge snarare än överladdad dekor och myckna ceremonier. Temat beslutades till Harad.

☛ Höstgille XVII (2007 U.T.)

Skådespelen under det senaste höstgillet uppskattades mycket och för att ta detta ett steg längre skall Höstgille XVII sättas upp som "Höstgillet the musical". Temat beslutades till Mörkmården.

☛ Höstgille XVIII (2008 U.T.)

Är jämnt delbart med 6 men ej 12, dvs det är ett "litet" jubiléum. Här spikades inget tema eftersom Forodrim har jubiléum samma år och det har diskuterats om vi skall försöka samordna oss på något vis. Det finns dock en stor mängd roliga idéer.

GR söker...

Grå rådet söker nu en entusiastisk inbyggare att vara huvudansvarig för HG XVI och leda oss andra till stordåd. Var vänlig skicka ansökan till Grå rådet senast den 31/1 2005 (U.T.).

Grå rådet söker också inbyggare att ingå i planeringsgruppen för jubiléet. Vi söker gamla och nya inbyggare, unga och äldre, män, kvinnor och var-elser. Vi tror att genom att blanda så mycket som möjligt når vi bästa resultat, och har roligast. Även ansökan till denna grupp önskar vi få in senast den 31/1 2005 (U.T.).

En stor eloge till Grendel som tog tillfället i akt att ta upp diskussionen när många var samlade på riksmötet.

För Mithlonds Grå råd,

Raniel

Rixmöte i Februari

- ☛ Vad gör man på ett gille som heter Ainulindale?
- ☛ Är War of the Ring ett bra spel?
- ☛ Jag vill sjunga, finns det fler som vill det?
- ☛ Vilken punsch är godast?

Är det någon som läser Tolkiens andra böcker, de som inte handlar om Midgård?

Alla dessa frågor och några till kan man få svar på om man kommer på februari månads rixmöte! Gillesmästartinget gläds storligen åt den tillströmning av nya medlemmar och intressenter som Mithlond har, och vill därför presentera föreningen och dess gillen på ett rixmöte.

Tanken är att vi ska ha en trevlig dag i vänskapens tecken, där alla gillen får presentera sig, eller anordna någon form av aktivitet, där inga frågor är dumma och så ska vi fika, förstås!

Så, nya som gamla, ni är alla varmt välkomna på rixmöte i februari, där vi ska mysa, leka och umgås. Mer information kommer på webbkalendariet inom kort.

Stora kramar

Spirea, Tingsmästare

Måndag	Språkigille Jämna veckor, 18.00, GM Thuringwethil	Dansgille Varje vecka, 20.00, GM Baranor
Tisdag		
Onsdag	Historiegille Jämna veckor, 18.30, GM Ruby Gamgee	Bokgille Udda veckor, 18.30, GM Vardamir
Torsdag		Musikgille Udda veckor, 18.30, GM Eldwyn
Freitag	Spelgille Var 4:e - 6:e vecka, GM Erion	
Lördag	Matgille När möte annonseras, GM Beldin	
Söndag		

Schema för sammankomster i Mithlond under vintern.

För vidare information om gillen, mötestider, gillesaktiviteter, kontakta tingsmästare Spirea, tm@mithlond.se eller respektive gillesmästare.

För Tingsmästeriet,

Spirea

De tidiga åren

Hur startade allt? Var kom allt ifrån? Blev han påverkad av sin uppväxt? Vi börjar från början. Det kan vara svårt att tro, men även Professor Tolkiens liv började med ett ilsket skrik, den 3 januari 1892, i Bloemfontain, Sydafrika...

Att Tolkien föddes i Sydafrika berodde på att hans far, Arthur Tolkien, hade fått anställning på Bank of Afrika, och hans mor, Mabel (född Suffield) åkte dit för att gifta sig med honom. Om dessa tidiga år (varifrån Tolkien själv har väldigt diffusa minnen enligt honom själv) finns en del anekdoter. Till exempel när lille Tolkien snubblade på en tarantella och blev biten. Han sprang vettskrämd därifrån, tills hans sköterska fångade upp honom och sög ut giftet. Tolkien har själv sagt att han minns mycket lite från denna händelse, och att han inte har något särskilt agg mot spindlar efter detta.

Tolkiens yngre bror, Hilary, föddes 17 februari 1894. Vi den här tidpunkten var John Ronald vackert gyllenblond och blåögd, men inte vid bästa hälsa.

Klimatet bekom honom inte, lika lite som det gjorde hans mor. Hans far, Arthur, stortrivdes däremot, och trodde inte att han någonsin skulle bosätta sig i England igen. Tillslut tog Mabel med sig pojkarna hem till England. Tanken var att Arthur skulle följa efter, men så blev det aldrig. Han blev mycket sjuk, och dog 15 februari följande år, utan att ha sett sin familj igen.

Sarehole Mill

Mabel hittade ett hus till dem, och de flyttade dit. Platsen de flyttade till hette Sarehole Mill, och nu, i femårsåldern, befann sig John Ronald för första gången på den engelska landsbygden. De bodde alldeles vid vägen, men trafiken bestod av enstaka bönder på sina kärror. Tvärs över vägen fanns en äng,

och på andra sidan ängen låg kvarnen som gett platsen dess namn. Ofta gick båda pojkarna till kvarnen för att titta. Mjölaren och mjölnarens son var de som arbetade där, täckta av ett vitt damm. Sonen skrämde pojkarna med sina höga rop att de skulle gå ur vägen, och då tog de sin tillflykt till kvarndammen. Där simmade svanar, och vattnet skuttade i ena änden av dammen ner för att driva kvarnhjulet. Men det fanns många

andra ställen att utforska i detta paradiset för barn. Bland annat blev de en gång jagade av en bonde för att ha plockat svamp på dennes mark.

Det var också här som John Ronalds kärlek till träd började gro. Han klättrade i dem, lutade sig mot dem och låg under dem. Men han blev också varse att alla inte delade hans kärlek för dessa bjässar. Vid kvarndammen fanns ett gammalt pilträd som han älskade att klättra i, men en dag kom män med yxor och högg ner det, och lät det ligga. De gjorde ingenting med träet, inte ens ved. Detta glömde pojken aldrig.

Mabel undervisade pojkarna mycket i hemmet, och hon var den som gav Tolkiens hans stora kärlek för språk, genom att lära honom latin. Hon gav honom också sagoböcker, bland annat Arthur-legenderna, och Sigurd Fafnersbane. Detta gjorde Tolkien alldeles fascinerad av drakar, och han började skriva egna små historier om dem. Under denna tid växte Mabels beslutsamhet att konvertera till katolicismen.

Detta skedde, men sågs inte med blida ögon av vare sig Suffields eller Tolkiens, och Mabels far vägrade träffa den lilla familjen till en början. Detta sörjde John Ronald djupt, då han kommit att identifiera sig med Suffields, som kom från den engelska landsbygden. Han hade alltid känt sig rotlös, men hans anknytning till staden Evesham, West Midlands, gav honom en känsla av hemmahörande.

Birmingham

Hösten 1899 började Tolkien på King Edwards i Birmingham. Mabel flyttade därför med pojkarna in till Birmingham, och de glada lantliga dagarna var till ända. Mabel var dock inte nöjd med deras boende. Efter mycket sökande hittade hon Birmingham Oratory. Inte

Hela familjen Tolkien med tjänstefolk i Sydafrika

Birmingham Oratory

nog med att det var en bra kyrka, där bedrevs också undervisning i Grammar School of St. Philips. Där kunde pojkarna få en katolsk utbildning, dessutom var avgiften mycket lägre än på King Edwards. Och huset bredvid skolan/kyrkan var till uthyrning.

Sagt och gjort, Mabel och pojkarna flyttade igen, och pojkarna började i den nya skolan. Här mötte familjen också fader Francis, en man med mycket humor och värme. Han blev snart som en del av den lilla familjen. Skolan var dock inte tillräcklig för Tolkien, och Mabel började undervisa honom i hemmet istället. Snart vann han ett stipendium till King Edwards och började läsa där igen.

Där fick börja lära sig grekiska och han fick också studera Shakespeare, vilket han inte tyckte om. Han började önska att han kunde skriva ett drama där skogen verkligen gick i krig, inte

Father Francis Morgan

bara såg ut att göra det. Men han lärde sig också om medeltidens engelska, vilket i honom väckte en stor lust att forska mer i språkets historia och uppkomst.

I april 1904 blev Mabel intagen på sjukhus och diagnostiserad med diabetes. Hela vintern och våren hade hon och pojkarna varit sjuka, i både mässling, kikhosta och lunginflammation. Huset tömdes, möblerna magasinades och pojkarna skickades att bo med släktingar. Hilary hamnade hos Suffields, medan Tolkien hamnade hos sin moster Jane och hennes man Edwin. Insulinbehandling fanns ännu inte, och man var mycket oroad över Mabels hälsa. Men hon tillfrisknade, och skrevs ut till sommaren. Dock behövde hon vila upp sig, och fader Francis kom med ett förslag. I Rednal, på landet långt utanför Birmingham, fanns en lite stuga, där det bodde en brevbärare och dennes hustru på samma tomt där kyrkan ägde ett hus och ett kapell.

Detta par kunde låta dem hyra rum och frun i huset skulle laga deras mat. Den rena luften skulle göra dem alla tre gott, och pojkarna skulle återigen få komma ut på landet. Familjen gav sig av i juni, och kunde spendera resten av sommaren där. För John Ronald var det som att komma tillbaka till Sarehole igen. Pojkarna kunde ströva fritt genom ängar och skog, och fader Francis kom och hälsade på dem.

Det blev dock september, och John Ronald måste återvända till skolan. Mabel kunde dock inte förmå sig att lämna stugan, utan familjen blev kvar där. Samtidigt blev Mabel sämre, och i början av november kollapsade hon och föll i koma. Hon dog den 14 november, omgiven av fader Francis och sin syster May, i stugan hon älskade.

Denna händelse fick John Ronald att växa upp. Han insåg att allt har ett slut, att inget är för evigt. Religionen fick en större plats i hans liv, lite fyllde den tomrummet efter hans mor. Som

tur var för pojkarna hade Mabel utsett fader Francis till deras förmyndare. Han hade kapital, och han tyckte om pojkarna. De inkvarterades hos en tant till dem, Beatrice Suffield.

Hon bodde nära kyrkan, och hade rum över då hon nyss blivit änka. John Ronald tyckte inte om detta alls. Han kände sig avskärmad från landsbygden, som han älskade, och kom att associera allt som var grönt och skönt med minnet av sin mor.

Edith

I skolan briljerade han dock, speciellt i språk. Han började mer och mer intressera sig för varför språken var som de var, varför de var olika, hur de hade

Edith Bratt

uppkommit. Han blev helt enkelt en hobby-philolog. Hans kärlek till orden och deras historia ledde också till att han började konstruera ett eget språk.

Fader Francis märkte dock att pojkarna inte trivdes hos sin tant, och de fick flytta till ett annat hus. Här bodde de med en inackordering, husan, samt värdparet och deras barn. Alldeles under deras rum bodde inackordering, en nittonårig flicka som hette Edith Bratt. Hon var också föräldralös, och musikaliskt begåvad, men fick inte, till sin stora sorg, öva på värdinnan piano. Hon tyckte dock om pojkarna Tolkiens sällskap, speciellt förtjust var hon i John Ronald. Det skiljde visserli-

gen tre år dem emellan (hon var äldre), men de hade mycket gemensamt. 1909 bestämde de sig dock för att de nog var förälskade i varandra.

I skolan skulle John Ronald nu egentligen slita för ett stipendium på Oxford. Han var dock svårflörtad därtill, emedan Edith tog upp en stor del av hans fritid, språk och språkskapande nästan lika mycket, och han nyfunna intresse debattklubben tog resten. Men allt fick en abrupt vändning då fader Francis fick reda på historien om Edith. Prästen blev mycket skakad, då den unge mannen inte ägnade sig åt skolarbete som han borde, utan åt en romans med en tre år äldre protestantisk flicka. Han skällde ut John Ronald, och flyttade pojkarna till nytt boende.

I denna veva tog Tolkien sitt prov för Oxford, vilket han inte klarade. Han och Edith träffades i hemlighet, och hon berättade att hon skulle flytta. Detta passade dem båda bättre, då Tolkien visste att han måste studera mycket hårdare för att komma in på Oxford. De blev dock sedda, och fader Francis fick reda på det. Han tog in Tolkien

på sitt rum igen, och gjorde det mycket klart för pojken att han inte fick träffa Edith igen förrän han var tjuguettt och myndig. Det var tre år dit, och han fick inte ens skriva till henne. Tolkien accepterade.

Följande år ägnade Tolkien helt åt skolan och studier. Han studerade språk, språk och åter språk. Men hans pluggande gav resultat, och denna gång accepterades han in på Oxford. Och där vet vi vad som följer, Inklings och en mängd skrivande, och, tillslut, giftermål med Edith, som han längtat så länge efter.

Beren & Luthien

Inspirationskällor

Som en slutsats av allt detta kan man lugnt säga att Tolkien inspirerades mycket av sina unga år. Antagligen inspirerades han en aning av Sydafrika och (framförallt) sin mors minnen därav i beskrivningen av österländerna och Mordor (hans mor tyckte inte om klimatet, den kalla vinden, allt damm, de öde vidderna och de vilda djuren).

redrog hästkärror framför tåg, och det märks i böckerna. Ondskans krafter har med kuggghjul och rök att göra, medan de goda odlar sin jord och rider till häst. Sedan har vi melankolin i böckerna, alverna som färdas över haven, alla som dör, allt som tar slut. Detta beror givetvis på att han i så unga år miste sin mor, och fick uppleva döden på nära håll. Detta ger ett perspektiv på livet som drar åt det melankoliska hållet.

För att inte tala om historien om spindeln. Vad än Tolkien säger, så måste det ha påverkat honom, annars hade vi nog inte sett Ungoliant eller Shelob i böckerna. Fylke som han beskriver det är ett lantligt och idylliskt England, med gemytliga bönder och bondmoror. Hans kärlek till träd och natur kommer till sin rätt i böckerna, där träden har egna väktare och alverna vårdar naturen, och där ondskans länder är öde och ökenlika.

Sedan har vi hans påtvingade separation från Edith. Detta är upprinnelsen till sagan om Beren och Lúthien, som tvingades vara åtskilda innan de kunde förenas, och fadern i deras väg. Samma historia upprepas o SoR, mellan Aragorn och Arwen, med rollen av fader Francis spelad av ingen mindre än Elrond. Det finns många drag som är gemensamma för Tolkien och Aragorn, båda är rotlösa, uppfostrade av ensamma mödrar och med ett livslångt sökande som sin lott.

Att Tolkien sedan började skriva överhuvudtaget berodde ju på den enkla anledningen att han konstruerade ett språk, och sedan blev nyfiken på vem som faktiskt talade det...

Tolkien var också framstegsfientlig, då han fö-

Tidig Tengwar

Thengwynn

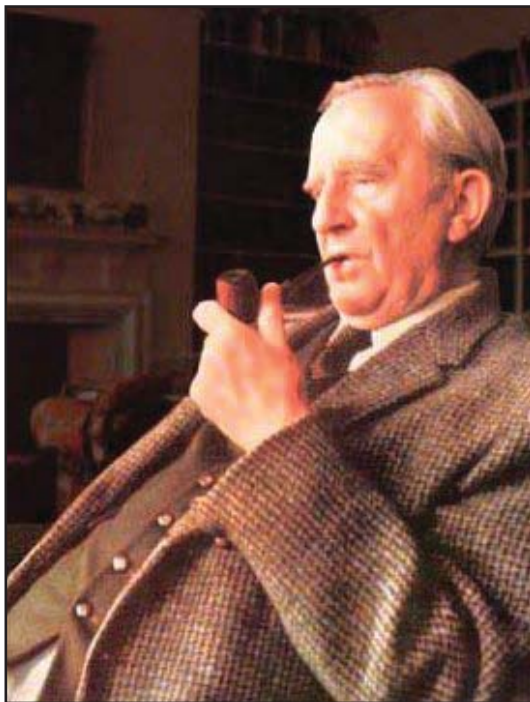
Drycker i Tolkiens liv – en kort betraktelse

På många ställen i litteraturen om Tolkien hittar man att han och hans umgänge ofta konsumerade alkohol. När de träffades på kvällen, på lunchen, på utflykter och viktigast av allt när de berättade sagor.

Värt att tänka på är att det på den här tiden låg än mer i tidens anda att man drack alkohol. Hade Tolkien tillhört en nutida fakultet hade han måhända varit mer återhållsam. Å andra sidan hittar man också det regelbundna teet. Det dracks te när man träffades och det dracks te tillsammans med familjen på kvällen.

Vi börjar med the Tea Club, eller the Barrovian Society, eller T.C.B.S. som det kom att kallas. Här dracks te, det var tidigt 1910-tal, och de diskuterade bland annat Beowulf, Völsungasagan och Sir Gawain and the Green Knight.

Runt 1925 bildade Tolkien och E.V. Gordon i Leeds the Viking club som träffades för att dricka stora mängder öl, läsa sagor och sjunga lustiga sånger. Sångerna var ofta skrivna av de två, som också skrev oanständiga verser om någon av studenterna, översatte barnkammarrim till Anglo-

The Professor

saxiska och sjöng dryckessånger på fordnordiska. De blev båda populära lärare och språkdelen av engelska fakulteten i Leeds drog fler studenter än den i Oxford.

Tillbaka i Oxford, sent 20-tal, startade Tolken Kolbítar (isländska för att sitta så nära elden på vintern att man biter i kolet). Den här klubben liknade Vikingklubben med skillnaden att alla var lärare. De samlades några gånger per termin för att läsa isländska sagor. De översätter från isländska medan de läser, något som Tolkien av flytande på. Hans syfte med klubben var att öka intresset för isländsk litteratur på originalspråket. När de diskuterar kvällens läsningar dricks whiskey.

Vid den här tiden, runt 1930 i Oxford, har Tolkien börjat umgås med C.S. Lewis. De möts regelbundet för en pint vid lunch på måndagar för att prata vid en timme. Detta håller de på med många år framöver.

Då "the Coalbiters" har läst alla stora sagor där fanns att läsa slutade de att träffas i början av 30-talet. Tolkien gled då över till the Inklings som bildats 1931. De träffades tisdag förmiddagar på the Eagle and Child och torsdagkvällar i Lewis rum på Magdalen college. Torsdagkvällarna inleds ritualmässigt med te och fortsätter med öl eller annan dryck. Under krigsåren var det en brist på öl som gjorde att alternativ fick hittas.

Här och var dyker portvin upp.

Jag tror, efter att ha gjort en djupdykning i dryckerna, att Tolkien och hans vänner främst berättade sagor, egna eller andras, ibland fordnordiska. Till detta drack de något, ibland te, ibland annat. Likt sanna briter samlade de samma styrka ur teet som ur öl, whiskey och portvin. Men det var sagoberättandet som gav upphov till törsten, inte törsten som gav upphov till sagoberättandet.

Lar-Palantir

Dryckesgillets Gillesmästare

Uppsluppen regent med misse på sistlidna höstgillet

Tolkien och "The Inklings"

Det hela började egentligen som en klubb för studenter för studenter vid Oxfords universitet, men blev snart en angelägenhet främst för några av professorerna och deras vänner: The Inklings, källan från vilken några av vår tids mest älskade sagor rann fram.

Någon gång runt 1930 bildade en samling studenter en klubb med namnet "The Inklings" - bläckplumparna. Grundaren, en elev vid namn Tangye Lean bjöd in både studenter och lärare vid universitetet. Bland de sistnämnda fanns CS Lewis och JRR Tolkien. Lewis och Tolkien hade lärt känna varandra några år tidigare, främst genom andra klubbar i det akademiska Oxford. Efter en inledande skepticism blev de goda vänner och fann över några glas whiskey bland annat att de hade ett gemensamt intresse kring sagor och myter.

Möten hos CS Lewis

Grundaren av de ursprungliga The Inklings, Lean tog sin examen, men namnet levde vidare på den grupp som redan hade börjat träffas hemma hos CS Lewis en gång i veckan. Det var en ganska homogen grupp av medelålders män, företrädelsevis akademiker och de flesta av dem djupt religiösa.

Gruppen var ganska stor och medlemmar kom och gick under åren. Bland medlemmarna kan vi förutom Tolkien och CS Lewis nämna WH Lewis (CS bror), Robert E Havard (vars dotter Lucy tillägnades den första boken i Lewis Narnia-svit), Hugo Dyson och Charles Williams.

Medlemmarna bjöds in av CS Lewis, men för att få vara med krävdes hela gruppens godkännande. De var tämligen överens om vilka sorters människor de ville ha med, och framförallt inte ha med. Den senare gruppen var enligt Lewis "Den sorten som inte använder språket för att kommunicera tankar, utan i stället för tankar".

Mötena lär ha varit väldigt informella och uppslupna. De var hårda och rättvisa i sin kritik om varandras texter, men hade inte heller långt till skrattet. WH Lewis beskriver mötena så här:

"Vi fick vid de flesta möten höra ett nytt kapitel av det som jag kallar "nya Hobbit"; detta är den bok eller de

böcker som med tiden publicerades som "Ringarnas Herre". Den 30 oktober... hade vi en lång diskussion om kannibalismens etik, och den 28 november läste Roy

Campbell sin översättning av ett par spanska dikter och John Wain vann ett märkligt vad genom att läsa ett kapitel ur "Irene Iddesleigh" utan ett leende. Vid vårt nästa möte läste David Cecil ett kapitel ur sin kommande bok om Gray.

Ibland, men inte ofta, hände det att ingen hade något att läsa för oss och vid de tillfällena skrattade vi ohämnat, och Jack (*CS Lewis smeknamn – artikel författarens anmärkning*) var i toppform och njöt av varje minut - "Inget ljud gör mig gladare än manligt skratt" sade han en gång. I The Inklings lät han oss få höra ett flöde av kvickheter, nonsens, av uppspelt dialektiskt ordväxling och beska omdömen..."

Inklings träffades oftast hemma hos CS Lewis, men det hände att de besökte någon av pubarna i Oxford, kändast av dessa är naturligtvis "The Eagle and The Child" dit man regelbundet samlades före lunch en gång i veckan.

Tidsresor och rymdresor

Förutom Tolkien och Lewis skrev Charles Williams böcker av fantastisk karaktär. Och även om The Inklings inte bara var ett litterärt sällskap så är det för dessa författare som vi idag kommer ihåg sällskapet, och en av anledningarna till att Tolkien och Lewis började träffas regelbundet var ju för deras gemensamma intresse kring myter.

Båda två hade redan börjat skriva när de lärde känna varandra, men de insåg att det fanns ett hål som de kunde fylla.

The Chief Inkling Gang — Dyson, Tolkien, Lewis

Vid ett tillfälle lär CS Lewis ha sagt till Tolkien: ””Tollers (*Lewis smeknamn på Tolkien – artikelförfattarens anmärkning*), there is too little of what we really like in stories.

I am afraid we shall have to try and write some ourself”. De kom överens om att Tolkien skulle skriva om tidsresor och Lewis om rymdresor. Tolkien påbörjade ”The lost road”, en bok som han inte kom så långt med – men stora delar återanvändes senare till historien om Numenor.

The Eagle And Child (”Bird and Baby”)

Lewis däremot var mycket mer målmedveten och avslutade snabbt sin rymdhistoria: ”Out of the silent planet”, som sedermera blev första delen i en trilogi (varav de två andra delarna heter *Perelandra* och *That Hideous Strength*). Att det finns likheter mellan hjälten i ”Out of the silent planet”, *Ransom*, och Tolkien är naturligtvis ingen slump. En av ledtrådarna är naturligtvis att *Ransom* är språkforskare, men det är lite svårare att lista ut att CS Lewis med sitt hummande tal och djupa röst fick stå som förebild för ingen mindre än Fangorn.

Hur inspirerade de varandra?

Men egentligen hade de båda vännerna inte mer inflytande på varandra än ren inspiration och stöd. Däremot hade Charles Williams stor inflytande över Lewis. Williams böcker brukar kallas för ”metafysiska thrillers”. Charles Williams arbetade sig upp från korrekturläsare till redaktör vid ”Oxford University Press” och när han flyttade

från London till Oxford 1939 blev han snabbt antagen som fullvärdig medlem i The Inklings fram till sin död 1945. Williams var väldigt produktiv och hans romaner, skådespel och dikter var både väldigt fantasifulla och hade ett djupt kristet innehåll. Tolkien var aldrig särskilt förtjust i Williams böcker – även om han uppskattade hans vänskap.

Lewis däremot tog stort intryck av honom, vilket tydligast märks i *That Hideous Strength*; en bok som Tolkien ogillade just på

grund av det alltför tydligt inflytande av Williams. Att det finns influenser från Tolkien i samma bok märks om inte annat i förordet, där Lewis skriver: ”De som skulle vilja lära sig mer om *Numenor** och det sanna Västerlandet får (tyvärr) vänta på utgivningen av en hel del material som ännu endast finns som manuskript hos min vän professor JRR Tolkien.”

Tolkien och Lewis påverkade alltså inte varandra särskilt mycket på det litterära planet, men det är tydligt att deras syn på myter ändå möts i deras sekundära världar. Samma gudomliga ordning som Tolkien presenterar med en allsmäktig gud (Eru) som skapar

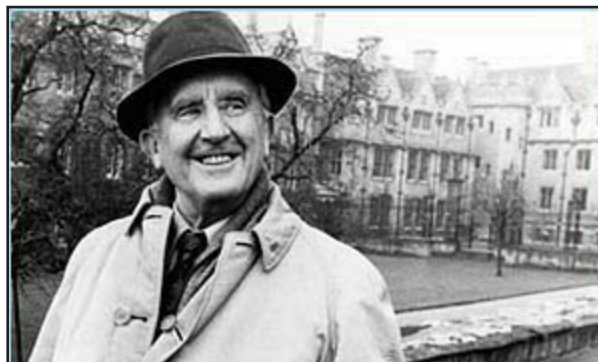
världen och ett antal ”makter” (Valar) har exempelvis en motsvarighet i Lewis rymdtrilogi.

Tolkien gillade inte landet i garderoben

Även om Lewis inte uppskattade allt som Tolkien skrev var han ändå väldigt uppmuntrande och till stort stöd när Ringarnas Herre skrev. Därför var det en ganska stor chock när Tolkien fällde sitt omdöme om den bok Lewis är mest känd för, *Häxan och Lejonet*. Tolkien tyckte nämligen att den var väldigt dålig. Den var slarvigt skriven och att det var ett fruktansvärt misstag att blanda element från olika mytologier i samma historia. Lewis försökte försvara sig med att de alla levde tillsammans inom oss i det verkliga livet. ”Inte i mitt, åtminstone inte samtidigt”, ska Tolkien ha svarat.

Andra av Lewis vänner, bland annat andra inklingar, var mer stödjande och efter sin publicering blev böckerna om landet Narnia som bekant lika stora klassiker som böckerna om *Midgård*. Tolkien lär faktiskt ha införskaffat böckerna till sina barnbarn, hans hårda omdöme till trots.

1949 slutade The Inklingarna att träffas, såsom alla sällskap för eller senare får sitt slut. Men de historier som skapades genom den inspiration herrarna i sällskapet gav varandra lever vidare. Och det är lätt att fantisera om den kreativitet som måste ha flödat. Vem skulle inte vilja ha varit en fluga på väggen vid ett möte hemma hos CS Lewis när JRR Tolkien för första gången läste för församlingen om hur Frodo ger sig av från Fylke?

Fredegar Bolger

*Ai! laurië lantar lassí súrinen!
 Yéni únotime ve rámar aldarón,
 yéne ve linte yuldar vánier
 mi oromardi lisse-miruvoreva.*

När vintermörkret lagt sig över stad och land bjuder Midgårds Fylking till kärleksfylld fest i Lothlóriens evigt ljusa skogar. Fatta din vandringsstav, packa ned dina vackraste kläder och kom för att dansa, sjunga, skratta och fröjdas med oss under stjärnorna!

Tid: Lördagen den 28:e januari 2006, klockan 16:15
Samlingsplats: Frodeplan, Uppsala (Bakom Centralstationen)
Klädsel: Midgårdar och festlig, ombytt vid samlingen
Pris: 328 silvermynt
Sista inbetalningsdatum: 5:e januari 2006
Inbetalning sker till: PG 72 32 05-1 (Uppsala Tolkiensällskap)
Kontaktperson: Maria Gabrielson, 018-46 48 44
Mejl: festinfo@ennorath.nu
 Vägbeskrivning fås av kontaktpersonen.

Ange vid inbetalning:

- + Vilket sällskap du tillhör
- + Alias (se notis nedan)
- + Utgårdar namn och kontaktinformation
- + Preferenser om mat och dryck (alkoholfritt, allergier o d)

Medtag: Inneskor, bägare, pengar till bar och stadsbuss. I priset ingår dryck under middagen, ta ej med egen.

I Midgårds Fylking finns endast goda midgårdar alias från tiden kring Ringens krig. Gäster med annan sorts alias måste taga och gestalta ett annat alias under festen, enligt dessa riktlinjer.

Vi ber er att koordinera eventuell fotografering (inom eller mellan era sällskap), då vi av stämningsskäl vill ha så få fotografier som möjligt på festen.

Välkomna!

Tolkiens Födelsedag

Den tredje januari närmar sig med stormsteg men hav förtröstan. Arthalion och hans jägare kommer inte att misslyckas i sitt värv att fånga in Tolkiens födelsedag. Ni kommer alla få möjligheten att njuta av den.

Välkomna därför till Arthalions badstuga som ligger i anslutning till hans jaktpalats i utkanten av Loriens skogar.

UT information

- ☛ När? 3:e januari kl. 16.04
- ☛ Var? Finnsjögården i mölnlyckes tassemarker
- ☛ Pris? 100 kr
- ☛ Sista anmälningdag? 20051227 genom inbetalning av festgården på Mithlonds PG

Vad mer?

Sovmöjlighet finns i casa häxx efter festen. Tag med flat tallrik, kniv och gaffel samt bägare och dryck till maten. Det kommer att ordnas en liten bar och en mycket underhållande auktion så ta med pengar för att fylla ert behov för kvällen. Sovprylar är bra att ha vid övernattning och klä er med möjlighet att vara utomhus.

Hjärtligt välkomna önskar,

Arthalion & Wolfpack

CS

Ledare

Mycket material till ET är bra. Mycket bra.

Speciellt tydligt visar sig detta om mängden material effektivt förhindrar Mithlonds skrivare att ordna en seriös ledare. Grå Rådets loggbok kändes mer angelägen än en enskild Nazgûls betraktelser av världen... just nu iallafall.

Nedkortad av mig själv,

Häxx

Alvgillesmeddelande

Till: Mallenél, Alvgillesmästarinna **Från:** Vëannë, fd Alvgillesmästarinna.

Alvgillet, MMM och hobbitgillet har alla det gemensamt att de snarare är politiska gillen-gillen där man är medlem för att klargöra en ståndpunkt. Därför är det kanske logiskt att tänka sig att dessa gillen är ganska lättskötta. Tillåt mig att milt men bestämt dementera detta påstående.

Alver är inte lättskötta.

Kanske är det renatv så att de är de mest svårskötta av alla folk, om man råkar vara gillesmästare för deras gille. Till skillnad från Hobbitgillet (där alla tycker om mat och har mer eller mindre häriga fötter eller i alla fall heter Guckeskoe) eller Melonath Minas Morgul (där alla är onda, eller åtminstone låtsas) så är alvgillet en gruppering av helt olika varelser. Tänk er själva en vanlig dag på jobbet för en alvgillesmästare...

Arthalion i karaktäristiskt alvsk pose — Björnar är ju mysiga djur... även om de har en mycket liten hjärna.

Kära dagbok...

- ☛ 8:00. Läger kudde över huvudet när Gildir börjar öva pavannsteg till högljudd musik.
- ☛ 9:15. Hindrade Turgon från att sno dvärgsmycke.
- ☛ 10:07. Drack morgonkaffe. Avbruten av den brådskande uppgiften att medla mellan Curufin och Vëannë angående ättdräpet.
- ☛ 11:33. Dementerar alla uppgifter om alvprinsessan Tringwetil och hänvisar vidare till MMM.
- ☛ 13:42. Tvingar Arthalion att släppa ut alla hobbitarna som han sparar som mellanmål i garderoben.
- ☛ 13:47. Yelinwe har slarvat bort en son igen. Gil-Galad återfunnen under ett träd.
- ☛ 15:12. Långt samtal med Gwin-

dor som fortfarande inte hittat Finduilas.

- ☛ 17:21. Hindrar Calenestel från att sno dvärgsmycke åt Turgon.
- ☛ 20:51. Stoppar Fëanor från att montera ner kristallkronan i tron att den var full med silmariller.
- ☛ 22:13. Lyckas få en lugn stund och lyssna på Lothiwens flöjtspel, som dock avbryts när Erion kommer förbi för att fråga igen om inte han kan få vara med i Alvgillet.
- ☛ 23:00. Skickar ut Melore att lotsa Earendil i rätt hamn.
- ☛ 24:49. Hjälper Serindë att få alla sonsönerna i säng.
- ☛ 00:12. Earendil hör av sig och meddelar att han strandat i Umbar.
- ☛ 00:56. Hjälper fortfarande Serindë att få alla sonsönerna i säng.

Inget annat gille är sammansatt av så många olika individer, med så många olika gamla historier sinsemellan och så konstiga familjerelationer, utspridda på ett så stort spektra av ont, gott och blaskigt grå.

Det finns en skillnad här dock som är värd att notera, alver är inte lättskötta (en stor chokladkaka brukar dock underlätta) men de är ganska lätta att leda. En fast hand och ett lagom välordnat, kreativt och arrogant sinne är allt som behövs. Och det är därför du, Mallenél kommer klara detta fint. Du är ju medveten om att vi är lite...bättre.

Vëanne

Sagan om tre små nassar

Mithlonditer är duktiga på att färdigställa sedelärande sagor. Så även de grottlevande dvärgarna, vars främste företrädare producerat nedanstående...

Det var en gång tre små nassar som bodde i ett skjul.
Dom hette i tur och ordning: Nasse Blå, Nasse Grön och Nasgul.
Nasse Blå var byggare och kunde både snickra och mura.
Nasse Grön var bonde och stod stark som en fura.
Nasgul var ringvålnad och brukade mest sitta inne och tjura.

På våren sken solen mot de små nassarna.
Sakta spirade gräset under tassarna.
"Ett sånt härligt väder!" sa Nasse Blå.
"Jag skall bygga en terrass som vi kan sitta och sola på!"
"Ett sånt underbart väder!" sa Nasse Grön
"Jag skall odla en trädgård, både lummig och skön!"
"Whaeeee..." väste Nasgul
Han tyckte inte om solen, den var för stark, ljus och ful.

När sommaren kom var det varmt och hett.
Det var den ljuvligaste sommar som någon har sett.
"Jag vet vad vi behöver!" sa Nasse Blå och började meka.
"Jag skall bygga oss en badbassäng, där vi kan bada och leka!"
"Åh, vad det är härligt!" sa Nasse Grön och började slå ett fält med gräs
"Kom ut i den solen broder! Stå inte bara där inne och väs!"
"Whaeeee..." väste Nasgul
Han önskade att det hade regnat. Det hade varit kul!

När hösten kom blev det blåsig och blött.
Löven ändrade färg, från grönt till gult och rött.
"Nu är det bäst att rusta!" sa Nasse Blå
"Vi har mycket att göra till vintern, det blir ett väldans sjå."
"Oj oj!" sa Nasse Grön och började riva i allt
"vi måste skynda och fixa innan det blir ruggigt och kallt!"
"Whaeeee..." väste Nasgul
Han hade sålt sina bröders verktyg och köpt en ring som var rund som ett hjul.

Vintern kom och nassarna frös i sitt ofixade hem
Nasse Blå och Nasse Grön hade redan förfrusit var sin lem
"Attans otur!" sa Nasse Blå
"Jag kan inte förstå hur det kunde så illa gå!"
"Vi som hade det så bra!" sa Nasse Grön och hackade tänder
"Det är så kallt och att har tappat känslan i mina händer."
"Whaeeee..." väste Nasgul
Han åt av en paj som han gömt för sina bröder. En rabarberpaj... Smul...

Så slutar sagan som vanligt i ondska och död
Även Grön blev Blå och svalt i brist på bröd
Men yngsta brodern Nasgul; honom fattades ingenting
Han satt lycklig i snön och lekte med sin ring.

Zigil Gathol

Bevingade ord

Sällan sammankommer Mithlondrim utan att en hel del ord utslungas, vilka borde sparas till eftervärlden. Håll till godo... eller ondo.

- ☛ "Jag älskar att ha främmande människor sovande på min axel."
Thuringwethil - ironisk?
- ☛ "Svälj först så går det bättre"
Thengwyn - pedagogisk exregent.

Dansgillesrapport

Lyss till Aralith! Samtliga Mithlonditer ombedes härmed att måndagar klockan åtta infinna sig vid domkyrkan för att delta när vi utför våra heliga dansritualer!

Under överseende av vår vördade gillesmästare Baranor samlas vi en gång i vecka för att försöka bemästra den medeltida dansens konst. Nykomlingar kan känna sig tryggt förvissade om att alla steg går igenom utförligt och ifrån grunden så att alla ska klara dessa otroligt avancerade mönster så som t.ex. "vänster, höger, vänster, spark".

Det kan vara värt att nämna att det Midgårdar nyåret närmar sig med hög hastighet och som de flesta troligen är medvetna om vid detta laget så kommer nyårsfesten att vara i form av en nyårs bal. Detta innebär att stor del av kvällen kommer att spenderas på dans och inte bara de "vanliga" medeltida danserna utan vi kommer även att dansa Wiener Waltz.

Därför kommer vi nu framöver även att ägna oss åt Waltz på dansgillena. Så ifall du inte känner dig fullärd i dansens sköna konst är du högst välkommen att infinna dig måndagar klockan åtta på Meeths salonger mellan filmstadens entréer vid domkyrkan. Vi kan garanterat lova dig två trevliga timmar och mycket skratt i goda vänners lag.

Smultron, Nárlóme & Aralith

Nioårsjubileum i Bri

Nio år efter Konungens återkomst har vägarna blivit så säkra och gästerna så många, att Den Stegrande Ponnyen Inc tagit steget ut i globaliseringens sköna nya värld, och åter öppnat Den Sista Krogen.

Mini GOLFimbul

Barliman bjöd in till öppningsfirande under den utgårdade helgen 19-21 augusti. Stora delar av Bris glada befolkning var där, stora som små, och även grannfolk tittade in på festligheterna: två Fylkehobbitar, en utbygdsjägare och en delegation från Angmar.

Under fredagen tillströmmade gästerna (Fylkeborna hittade rätt, men fick se lite mer än beräknat av det främmande landet när Bilbo jagade den plåtmåmak som ätit upp hans sovsäck). Bivack restes på höjden i strålande väder och svärmande mygg. Färre mygg och mer mat bjöds sedan runt bålet nere vid

Choklad-dvärg

krogen, där Gimlis födelsedag firades. Delikat rostade döda djur bjöds det på, samt chokladdvärgar. Ölet flödade friskt. Mmmmm. Briborna må vara konstiga men nog är de mäktiga trevliga alltid!

Nästa dag var det dags för organiserade festligheter. Inte ens de nu anländande skumma personerna från Angmar

kunde lägga sordin på stämningen. Hur kan man inte ha roligt när man bjuds deltaga i mini-GOLFimbul: Pippins egenhändigt krympta orkhuvuden som slås ner i flyttbara kaninhål medelst äkta grenklubbor? Ett underbart roligt, tillfredsställande spel, som vanns av Balin. (Den dvärgen är allt en hejare på lekar...) En annan trevlig sport är att kasta Lembee, men mer om det en annan gång.

Efter en svettig runda frågetävling, eklektiskt ihopsatt av Finrod och otroligt finurligt uppsatt av Ferdibrand, var det dags för bad. Fylkehobbitarna gick förstås vilse och fick se många underliga djur, medan de mer världsvana Briborna förlustade sig i det farliga vattnet.

Till kvällen hedrades Bris otadliga inbyggare med utmärkelser, och tillresta gäster skänkte gåvor. Angmar gav tillbaka resterna av den drake som kläckts ur ägget de fick vid förra årets överräckte en urna i tidignumenoransk

Underliga djur

stil, eller hur det nu var med de där utländska

Därpå var det äntligen dags för mat, vilken det bjöds på i långa banor och fulla lass. Efterrätten bestod av åtta sorters (eller var det tio?) hemlagad sorbet i alla upptänkliga smaker, bland annat champagne. Fantastiskt gott, Finrod! Under ätandet deltog vi alla i sånger, även den nya, svåra hyllningen till Bri vi övat på kvällen innan runt elden. Féalas skrev den på Quenya och ledde oss alla i den tills det lät riktigt bra. Heja Féalas!

Muntrationerna fortsatte tills långt in på natten, som alls inte fylldes av regn och storm såsom utlovats av väderspämännen. Nej det här var en hejdundrande fin helg med solsken, lätta slöjmoln och höga temperaturer. Så ock den sista dagen, när dekorationerna togs ned, matresterna togs om hand, och gästerna lämnade festplatsen.

Tack till hela Bri för att vi fick vara med om ert fantastiska jubileum, och many happy returns!

Eder Grävande Hobbit,

Ruby Gamgee

Elostirion

B-Föreningspost från Mithlond

c/o L Jörelid, Stenåsvägen 3

435 41 Mölnlycke

Skickas till:

Julbokgillet

”Jag skulle vilja yttra några ord om mannen utan vars verk vi inte skulle ha varit samlade här idag... C. S. Lewis”.

Söndagen den 11/12 vallfärdade Mithlonds folk till Casa Häxx för att delta i rikets årliga julbokgille. Temat för årets gille var C. S. Lewis och Narnia, och utöver detta vankades dessutom pepparkakshustävling. Vareler av alla de slag samlades så i ett överflöd av ljuvliga kakor och underbart godis som bakats på årets julmatgille dagen innan. Tyvärr kunde vår bokgillesmästare, riddar Vardamir, inte fysiskt befinna sig ibland oss, även om vi är säkra på att han var med oss i tanken. Hans sörjande hushåll fann dock ett substitut, en bit wellpapp som vakade över oss under kvällen.

Gillet inleddes, så snart alla kramar var avklarade, med kort planering inför kommande höstgillen. Det beslutades bland annat att temat för nästa höstgille kommer att vara en favorit i repris, Harad. Efter planeringen följde en kort redogörelse för C. S. Lewis liv och litterära verk given utav Fredegar. Därefter inledde Spirea den stämningsfulla högläsningen. Tyvärr, p.g.a. av ondskefullt konspirerande bland vissa inbyggare *host* Häxx *host* inga namn nämnda, så fick dock vissa intressenter inte njuta detta utan blev ner släpade i källaren för att återvända först senare.

Sedan var det då dags för pepparkakshustävlingen att avgöras. Dam Grendels hushåll hade uppfört en ståtlig pepparkaksborg med tinnar, torn och chokladkupol medan dam Raniels hushåll hade valt att satsa snarare på grunden än på själva huset och hade med sig en storslagen prinsessstårta med ett överflöd av marsipanfigurer och en söt liten pepparkasstuga på toppen. Gwindors bidrag hade inspirerats av Narnia och föreställde The Lion, The Witch and The Wardrobe och slutligen så bidrog även Wolf Pack med en traditionell liten stuga i pepparkaksstil. Trots hård konkurrens blev det slutligen Dam Grendels hushåll som tog hem segern.

Kvällen avrundades sedan med filmvisning i form av ett antal olika versioner av Häxan och Lejonet. För att samman fatta alltså, en mycket trevlig sammankomst i sann Mithlonditisk anda. Som vanligt var det även så att Dam Grendels utsökta kreaturer sprang runt på diverse ställen, och vi som lånade kläder vill ta tillfället i akt att framföra vår eviga tacksamhet!

Smultron, Narlömö, Aralith

Stämmoreklam

Du vet väl att just Du är viktig?!

Din medverkan är det som avgör om demokrati eller anarki råder! Demonstrera din makt! Gör din röst hörd!

Gå på Mithlonds stämma den 12/2 kl. 13.00! ... Snälla?

För Rådet,

Fimbriethil

Grodor...

Översättningsgrodor finns det gott om. Gwindors dagliga tips:

<http://winterson.com/2005/06/episode-iii-backstroke-of-west.html>

Gwindor